



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 497/2023-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a sudcov Ladislava Duditša a Libora Duřu v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti postupu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod neuvedenou spisovou značkou pri rozhodovaní o návrhu na povolenie obnovy konania vedeného pod sp. zn. 1 T 66/2012 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 19. septembra 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie svojej veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „okresný súd“) pri rozhodovaní o návrhu sťažovateľa na povolenie obnovy konania vedeného pod pôvodnou sp. zn. 1 T 66/2012 (ďalej aj „návrh na povolenie obnovy konania“).
2. Sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti uviedol, že bol odsúdený 5. februára 2019 a návrh na povolenie obnovy konania podal 5. októbra 2020, pričom o ňom bolo negatívnym spôsobom rozhodnuté až 18. augusta 2023. V medziobdobí, keď sťažovateľ čakal na rozhodnutie o svojom návrhu na povolenie obnovy konania, podal aj dovolanie, ktoré bolo odmietnuté. Vzhľadom na už uvedené sa sťažovateľ domnieva, že okresný súd spôsobil prieťahy pri rozhodovaní o sťažovateľovom návrhu na povolenie obnovy konania.
3. V ďalšej časti svojej ústavnej sťažnosti sťažovateľ bez akéhokoľvek kontextu opisuje históriu svojich predošlých odsúdení, na ktoré nadviaže tým, že trest, ktorý si momentálne odpykáva, sa mu zdá neprimerane vysoký. Následne sa sťažovateľ vyjadril aj k dôvodu, pre ktorý podal návrh na obnovu konania. Tým malo byť to, že počas pôvodného vyšetrovania nevypovedal všetko, čo

vedel, pretože sa mu mali vyhrážať neznáme osoby. Okresný súd tento jeho dôvod neuznal, a preto podal na zákonného sudcu aj viacero sťažností.

4. Napokon sťažovateľ opísal svoje osobné a rodinné pomery a tvrdil, že hoci v minulosti nebol vzorový občan, do budúcnosti sa plánuje polepšiť, a preto dúfal, že ústavný súd bude mať pre neho pochopenie a kladnú odpoveď.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov, a to postupom okresného súdu pri rozhodovaní o jeho návrhu na povolenie obnovy konania vedeného pod pôvodnou spisovou značkou 1 T 66/2012.

6. Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

7. Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva významnú preventívnu funkciu ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (m. m. IV. ÚS 225/05, III. ÚS 317/05, II. ÚS 67/06).

8. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. IV. ÚS 102/05, II. ÚS 387/06, IV. ÚS 237/09, II. ÚS 290/09, IV. ÚS 42/2010, II. ÚS 445/2016, II. ÚS 751/2017, IV. ÚS 632/2018) sa ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie tohto základného práva označenými orgánmi (v tomto prípade okresným súdom) ešte mohlo trvať. Ak v čase, keď sťažnosť bola doručená ústavnému súdu, už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označeného základného práva postupom všeobecného súdu, ústavný súd sťažnosť zásadne odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

9. Zo samotnej ústavnej sťažnosti sťažovateľa celkom zjavne vyplýva, že okresný súd zamietol návrh sťažovateľa na povolenie obnovy konania ešte pred tým, ako sa tento obrátil ústavnou sťažnosťou na ústavný súd. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd konštatuje, že v čase podania ústavnej sťažnosti teda už nemohol trvať stav právnej neistoty sťažovateľa vo vzťahu k napadnutému konaniu pred okresným súdom.

10. Po preskúmaní ústavnej sťažnosti a okolností danej veci teda ústavný súd dospel k záveru, že v tomto prípade v čase podania ústavnej sťažnosti už nemohlo dochádzať k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

11. Ústavný súd na záver podotýka, že ústavná sťažnosť sťažovateľa celkovo pôsobí zjavne nesúdržne a chaoticky (sťažovateľ v nej spomína rozličné okolnosti, ktoré celkom zjavne nemajú

súvislosť s jediným základným právom, ktorého porušenia sa domáha, t. j. právom na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, pozn.). Sťažovateľ tiež opomenul uviesť, akého rozhodnutia ústavného súdu sa domáha (tzv. sťažnostný petit), resp. konkrétnu spisovú značku napadnutého postupu okresného súdu. Uvedené je do istej miery výsledkom toho, že sťažovateľ nie je v konaní o ústavnej sťažnosti právne zastúpený (hoci sťažovateľ ústavný súd ani nežiadal o ustanovenie právneho zástupcu, pozn.). Sťažovateľ v konaní o ústavnej sťažnosti pritom musí byť v celom konaní zastúpený advokátom (§ 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde). V takýchto prípadoch ústavný súd väčšinou vyzýva sťažovateľov, aby v stanovenej lehote predložili plnú moc pre svojho právneho zástupcu alebo žiadosť adresovanú ústavnému súdu o ustanovenie právneho zástupcu. Ústavný súd ale sťažovateľa v tomto prípade nevyzýval na takéto doplnenie, pretože z okolností danej veci jednoznačne vyplýva, že v čase podania ústavnej sťažnosti sťažovateľa sa už okresný súd nemohol dopúšťať prietáhov v konaní o jeho návrhu na povolenie obnovy konania a samotné doplnenie plnej moci pre advokáta by preto už v tomto prípade nemalo žiadny význam.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. septembra 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu